

Referat fra møte i Kringkastingsrådet

Tid: Torsdag 28. august kl. 09:30 Sted: Møterom 7 og 8 på Marienlyst

Dagsorden

09:30: Gjennomgang av dagsorden
v/rådets leder Per Edgar Kokkvold

09:40: Klagebehandling

NRKs dekning av konflikten i Midtøsten – ensidig eller balansert?

Da klagebunken ble sendt ut 21. august hadde rådet mottatt 25 klager, alle hevdet at NRKs dekning av Gaza-krigen har vært pro-palestinsk og anti-israelsk. Etter at rådsmøtet ble omtalt i pressen sist onsdag, har Kringkastingsrådet registrert nye 25 klagebrev, der majoriteten gir sin støtte til NRKs dekning. Det er grunn til å tro at mange klagebrev er et resultat av kampanjer fra «begge leire».

Innledninger ved tidligere utenriksredaktør i Aftenposten, Kjell Dragnes og forfatter og journalist i Dagens Næringsliv, Bjørn Gabrielsen.

Øvrige klagebrev

13:00: Temasak: Drapsrevy eller traurig dagsorden - hva bør Dagsrevyen egentlig være, og hva er den?

Dagsrevyen er landets viktigste nyhetsprogram med drøyt 700 tusen seere i gjennomsnitt. I hvor stor grad oppfyller Dagsrevyen målet om å gi seerne et godt og relevant bilde av de viktigste nyhetene nasjonalt og internasjonalt?

Innledning ved kommentator i Stavanger Aftenblad, Sven Egil Omdal.

14:45: Aktuell informasjon fra NRKs ledelse

15:00: Møteslutt

Til stede fra Rådet:

Per Edgar Kokkvold
Kjersti Thorbjørnsrud
Beate Bø Nilsen
Frank Rossavik
Elin Ørjasæter
Erlend Grimstad
Mette Gundersen
Sigvald Oppebøen Hansen
Finn Egil Holm
Marvin Wiseth
Mona Solbakk
Ingvil Smines Tybring-Gjedde

Til stede fra NRKs ledelse:

Thor Gjermund Eriksen
Per Arne Kalbakk
Grethe Gynnild Johnsen
Vibeke Fürst Haugen
Øyvind Lund

Til stede fra sekretariatet:

Erik Berg-Hansen

Gjennomgang av dagsorden

Innledningsvis refererte Per Edgar Kokkvold fra Kringkastingrådetets høringsuttalelse om NRK, som er sendt Kulturdepartementet. Høringsuttalelsen kan leses her.

Klagebehandling: NRKs dekning av konflikten i Midtøsten – ensidig eller balansert?

Rådets leder Per Edgar Kokkvold understreket innledningsvis at en stor del av klagebrevene er organisert og bærer preg av kampanje.

Skyt ikke på pianisten hvis du ikke liker musikken. I dette tilfellet er pianistene NRKs journalister ute i felten: Sidsel Wold, Jan Espen Kruse, Odd Karsten Tveit og Sigurd Falkenberg Mikkelsen. De har omfattende erfaring i å dekke konflikter. Kritikken er urettferdig og uholdbar, sa Kjell Dragnes i sin innledning.

- Følelsene i konflikter går høyt, alle har sitt ståsted og oppfatning om hva som er rett og galt. Det er ikke riktig at det første som går tapt i en krig er sannheten. Sannhet er et filosofisk begrep. I en krig eller konflikt vil partene fremme at deres versjon av sannheten er den egentlige sannhet. En konflikt er vanskelig å informere om, og det er farlig å rapportere derfra. Det krever spesiell aktsomhet. Grunnleggende forståelse, innhenting av opplysninger og hurtighet er journalistikkens grunnprinsipper. Dette gjelder like mye NRK som andre medier. Kildekritikk og tilstedeværelse er like viktig, sa han.

- Balanse på kort sikt er så å si umulig å etterkomme. Radio- og tv-journalister går oftere på direkten, og har ikke samme mulighet som før til å veie sine ord på gullvekt. Det er ikke til å unngå at garvede utenriksjournalister blir fysisk og psykisk påvirket av det de opplever. At det kan glippe ord ut som man i ettertid kan ønske usagt er bare naturlig. Dessuten blir de bedt om å være både reporter, analytiker og kommentator. Det er et prinsipp at dette skal skilles, men skillet er ikke lett å overholde i praksis, her er glidende overganger, sa Kjell Dragnes.

- Når det gjelder språkbruk, tolkes uttalelser ulikt, ofte som stillingtagen. Enhver kritisk journalistikk kan forveksles med stillingtagen. Denne konflikten har mange aktører, religiøst, ideologisk og politisk, og spiller like mye på følelser som fakta. Det utgjør en formidabel utfordring for reporteren. NRKs nyhetsdekning med krav om

balanse har vært god, og skiller seg ikke negativt fra internasjonale medier. Noen små glipp er ikke til å unngå. Journalistene fortjener honnør for det de har levert. De er ikke de som har komponert musikken, avsluttet Kjell Dragnes..

NRKs dekning skiller seg ikke enormt fra andre vestlige medier, sa Bjørn Gabrielsen i sin innledning. Konflikten er komplisert, og krever grundig dekning. Det er mange utfordringer med å dekke denne konflikten, nordmenn har et sterkt eierforhold til både konflikten og til NRK. Mange blir derfor engasjert når NRK ikke gjenspeiler ens egne holdninger, sa Gabrielsen, og pekte på flere problemer med NRKs dekning av konflikten. Blant annet var han kritisk til enkelte av Sidsel Wolds og Odd Karsten Tveits formuleringer, og påpekte unøyaktigheter - for eksempel knyttet til bruken av ordet blokade. Han kritiserte også sammenblandingen av reportasje og kommentar, og fravær av analyse. - Man klarer å ha ekspertkommentatorer i sporten, så hvorfor ikke i en konflikt av dette omfanget? spurte han. Gabrielsen savnet også flere oppfølgingsspørsmål i intervjuer og reportasjer om partene i konflikten.

- Israel-Palestina-konflikten bærer i seg kombinasjonen av lang og komplisert konflikt, polarisert debatt og stort engasjement. Dette er krevende å dekke og analysere, sa Per Arne Kalbakk. – Det er mange måter å måle vår dekning på. Vi mener at deler av kritikken i klagene er feil. Vi slipper til både israelske og palestinske stemmer. Det betyr ikke at dekningen er perfekt, feil gjøres hver dag. Vi har beklaget noen av uttalelser i sommer. Vi ikke flinke nok til å problematisere Hamas sin rolle, og vi har heller ikke vært gode nok på informasjon om bakgrunnen for konflikten. Vi har imidlertid lyktes bedre med dette de siste ukene, hvor vi bl.a. brukte Terje Rød Larsen mye, sa Kalbakk, og fortsatte: - Ett dilemma er knyttet til omfanget av dekningen – Israel er det eneste landet som slipper inn journalister i en krigssone og lar oss rapportere fritt og uavhengig. Da får vi en annen tilgang til bilder og førstehåndsinformasjon, og får møte ofre for krigens grusomhet. Denne muligheten har vi ikke f. eks i Syria. Det er bra at et land er åpne om hvordan de fører krig, men det fører naturligvis også til mer kritikk. Vi stiller større krav til et demokrati enn et diktatur, sa Per Arne Kalbakk.

– Jeg har et inntrykk av at reporterne vinkler slik at det ser ut som om Israel bevisst sikter på sivilbefolkningen. Er dette riktig? spurte Sigvald Oppebøen Hansen.

- Det finnes ikke én sannhet her. Når FN-skoler og sykehus rammes, får det grusomme konsekvenser, og vi får en kritisk tilnærming til det. Er det rimelig å bombe slike bygninger hvis det hevdes at det finnes raketter under skolen? sa Per Arne Kalbakk.

- Det hevdes at reportere på Gaza ikke føler seg frie til å rapportere det de ønsker. Har dere opplevd dette? spurte Kjersti Thorbjørnsrud. Både Sidsel Wold og Per Arne Kalbakk kunne avkrefte at dette var tilfellet.

- Odd Karsten Tveit sa i en reportasje at det var funnet raketter på FN-skoler, men ikke på den skolen som ble bombet. Dette var presis informasjon etter min mening, kommenterte Knut Magnus Berge.

Kjell Dragset mente NRK også hadde presentert militæranalyser. - Israel driver pinpointing av mål, men Israel har også manglende etterretning og informasjon og

bomber feil. Hamas' raketter har unøyaktige styringsmekanismer og kan ikke pinpointe på samme måte. Dette har kommet ganske godt frem i reportasjer, sa Kjell Dragnes.

- Kringkastingsrådet har ikke redaktøransvar og er ikke et redaksjonelt råd, sa Per Edgar Kokkvold, og minnet samtidig om at debatten ikke skal dreie seg om selve konflikten. Han mente også det er hensiktsløs å gå gjennom alle de 50 klagene.
– Mange av klagene preges av usaklige angrep på Sidsel Wold og Odd Karsten Tveit, og foreslo å diskutere klagene ut fra en kategorisering av klagene i sju grupper:

- 1 Enkeltutsagn fra Wold og Tveit
- 2 Korrespondentbrevet fra Gro Holm 29. juli
- 3 Spørsmålet om utilbørlig bruk av Erik Fosse og Mads Gilbert
- 4 Har Hamas lagt uakseptable begrensninger på NRKs reportasjer fra Gaza?
- 5 Ukritisk framstilling av Hamas, få eller ingen kritiske spørsmål
- 6 Godt nok skille kommentar og reportasje?
- 7 Det overordnede – balansert eller ubalansert?

- Vi skal ikke som råd redigere Dagsrevyen eller bruke denne arenaen for å fremme våre personlige meninger, men holde oss til sakene der vi mener NRK har utført dårlig skjønn eller håndverk, sa Beate Bø Nilsen.

- Gro Holm problematiserte jødisk eierskap og «jødisk kapital». Dette var merkelig og tendensiøst, sa Elin Ørjasæter. – Korrespondentbrevet bygget på sviktende premisser - at amerikanske medier er dårligere enn norske på grunn av jødisk eierskap. Holm lenker til «bevis» for dette, nemlig et skjema laget av et nazistisk nettsted. Holm beklaget dette, men hovedproblemet er innholdet. Hun mente tabellen ga verdifull informasjon. Kalbakk har beklaget innholdet, det har ikke Gro Holm gjort. Hele tenkemåten gjør at jeg har problemer med å ha tillit til henne heretter, sa Elin Ørjasæter. Per Edgar Kokkvold var enig: - Dette er rasistisk og fullstendig uakseptabelt.

- Denne oversikten skulle aldri vært publisert, det var en tabbe. Vi fjernet den fort, samtykket Per Arne Kalbakk.

- Premisset at etnisitet eller religion gjør deg uegnet til å jobbe med noe, det er et rart premiss. Holm er ureflektert, og har ikke forstått hva som egentlig er problemet. Det er ikke bare forbindelsen til et nazistisk nettsted som er hovedproblemet, supplerte Elin Ørjasæter. Per Edgar Kokkvold fulgte opp: - Hun er vanligvis på høyden, men her har hun gjort en feil. Jeg ønsker at pressen er raskere ute med å beklage når feil gjøres. For de gjøres, sa han.

- Det er reporternes redaksjonelle kompetanse som avgjør hva de skal dekke, ikke andre forhold eller bakgrunn, presiserte Thor Gjermund Eriksen.

Når det gjelder Mads Gilbert og Erik Fosses roller som politiske kommentatorer, mente Frank Rossavik at dette var en tvilsom praksis. – Gilberts politiske misjon er ikke blitt stilt spørsmål ved. Han skal ha ros for legegjerningen, men han er samtidig en politisk aktivist, det har NRK ikke tatt høyde for, mente han. Finn Egil Holm var enig. - Intervjuet på dansk tv burde vært gjort av NRK.

- I 2006 brukte vi dem nærmest som korrespondenter. Denne gangen har vi vært tydelige på at Gilbert er lege og har en politisk agenda. Men vi burde nok gått mer kritisk inn på det, innrømmet Per Arne Kalbakk.

På punktet om Hamas har lagt begrensinger på NRK, gjentok Sidsel Wold at hun ikke hadde opplevd noe press fra Hamas. – Vi fikk gjøre det vi ville når vi ville, sa hun.

Kjersti Thorbjørnsrud mente NRK burde levert bedre analyser av Hamas' rolle, noe Per Edgar Kokkvold var enig i. - Hamas må karakteriseres som en terrororganisasjon. Selv om man måtte sympatisere med Hamas' mål har man en journalistisk plikt til å rette kritisk søkelys på hva organisasjonen står for, mente han.

Også Finn Egil Holm var kritisk til dekningen på dette punktet. - Hva er Hamas, hva står de for? De bekrefter at de bruker sivile som skjold. Jeg savner dekning av dette, sa han, og fortsatte: - Jeg savner i det hele tatt mer undersøkende journalistikk om hva som er bakgrunnen for konflikten og hva partene står for. Hele bildet. Det har vært for lite analyse av hva som egentlig er temaet, i forhold til antallet reportasjer direkte fra krigsområdene.

Både Erlend Grimstad og Elin Ørjasæter var enig. - Jeg er en typisk tv-seer, og må gå andre steder enn NRK for å finne ut hva Hamas er. Man glemmer å minne oss om basics. Jeg får også en fornemmelse av at NRK er mot Israel. Dette handler om pedagogikk, sa Elin Ørjasæter.

- Det er bra at man stiller krav til et demokrati, men det forundrer meg at man ikke stiller spørsmål ved at dette demokratiet går så hardt til verks. Men man burde også stille store krav til den andre parten her, sa Ingvild Tybring-Gjedde.

Også Frank Rossavik opplevde at informasjonen om Hamas har vært mangelfull. - Mange påstander henger i lufta, for eksempel påstanden om at de bruker sivile som skjold eller at Hamas ønsker å utslette jødene. Eller vil de utslette staten Israel? I det store og hele føler jeg at Hamas ikke blir gått ordentlig på klingen, sa han.. Kjersti Thorbjørnsrud var enig. – Vi får vite for lite om Hamas, og det er for lite kritikk – både av Hamas og Israel. Utsagn blir hengende i lufta, de ettergås ikke og blir stående som krigspropaganda uten at man undersøker. Det er trist at man ikke går etter i sømmene, sa hun.

- Vi var ikke gode nok i begynnelsen, men det kom mer av det perspektivet etter hvert. Problemet er liten tilgang på primærkilder, sa Per Arne Kalbakk. – Det er en nyttig påminnelse at vi bør lage den pedagogiske gjennomgangen. Å gi en bruksanvisning til hvordan vi skal forstå dette. Det skal vi ta med oss til neste gang, sa Kalbakk, og la til at NRK i løpet av krigen også sendte dokumentarer på NRK2 for å gi et bredere perspektiv.

Per Edgar Kokkvold var opptatt av skillet mellom reportasje og kommentar. – Dette er sentralt i all journalistikk, også at man gjør klart hva som er hva. Jeg tror alle medier bør drøfte dette grundig. Har NRK vært flinke nok til å skille?

- Er Odd Karsten Tveit kommentator eller reporter? spurte Elin Ørjasæter.
- Han er reporter, svarte Knut Magnus Berge. – Dette er et interessant spørsmål. Når vi sender en korrespondent for å bosette seg i fremmed land, skal vedkommende sette seg inn i samfunnsforholdene der, også for å kunne gi bakgrunn og analyse. Vi skal ikke komme dit at vi ikke kan stille spørsmål om «hvorfors» fordi vi lager for skarpe grenser her, sa han, og fortsatte: - Hvor grensen mellom analyse/bakgrunn og meningsbærende kommentar går kan være vanskelig, og vi har sikkert gått for langt noen ganger. Men vi må ikke frata de som har best kunnskap muligheten til å bidra med analyse og bakgrunn.

- Utenrikskorrespondentene er i en spesiell situasjon i en konflikt. Og følelsene går høyt. Hvorfor setter man da korrespondentene til å analysere og kommentere, når følelsene løper løpsk? spurte Mona Solbakk, som mente det fungerer best når man også har en ekspert i studio, med en dialog om hva som skjer. - Da er det lettere å skille, sa hun.

- Nød og elendighet må nødvendigvis prege disse reportasjene. Kanskje skulle NRK være litt kjappere til å beklage når man trår feil, mente Marvin Wiseth, som også mente at Hamas er en godt bevart hemmelighet for det norske folk. – Når det gjelder blandingen av kommentar og reportasje finnes det eksempler her som gjør at dette blandes på en uheldig måte, mente han.

Frank Rossavik fulgte opp. – Det finnes ikke bare reportasje og kommentar, men også mellomvarianten analyse/bakgrunn. Reporteren skal kunne gi analyse/bakgrunn, men grensegangen er vanskelig å trekke. Og det er enda vanskeligere midt i en krigssituasjon. En del av det Wold og Tveit har sagt, har gått over i kommentarsjangeren. Dette bør NRK være obs på, men å rette sterk kritikk er vanskelig, sa han. – Problemet er at alt som skjer i Israel og Palestina mellom krigene er en godt bevart hemmelighet. Spillet som legger grunnlaget for Israels opptreden vet vi lite om, og det samme gjelder for palestinerne. Mangelen på dekning av det politiske spillet gjør det vanskelig å forstå hva som skjer når det smeller, sa Rossavik, og oppfordret NRK til å drive mer systematisk dekning av israelsk og palestinsk politikk.

Ingvild Tybring-Gjedde var opptatt av personifisering av dekningen. – Vi får konkret info om dem som er drept. Er det en villet retning? Fakta blir borte i følelsene, sa hun.
- Nei, vi skal formidle lidelsene og konsekvensene, men også sette det inn i en sammenheng. Vi skal gi et så bredt bilde som mulig, svarte Per Arne Kalbakk.

- Diskusjonen om grensene mellom reportasje, analyse og kommentar er en av journalistikkens evige diskusjoner, som vi er svært opptatt av, sa Thor Gjermund Eriksen, som advarte mot å gjøre det til et tydelig prinsippsspørsmål. – Dette vil oppfattes ulikt fra kontekst til kontekst. Andre konflikter er mindre kontroversielle, og da får vi ikke de samme reaksjonene. Vi skal ikke undervurdere publikums evne til å se hvilken kontekst reportene rapporterer fra, sa han.

- Seere og lyttere skal aldri være i tvil om når journalisten er kommentator eller reporter, kommenterte Per Edgar Kokkvold.

- Når noen er på direkten er det spesiell situasjon. Der kan vi stille andre krav enn til å sitte i studio. Men reporterne lager også reportasjer. Hvordan fortelles historien? En reporter som lager en reportasje velger selv hvordan det skal settes sammen, påpekte Kjersti Thorbjørnsrud. - Noen kilder gis autoritet noen gis det ikke. Her har NRK en jobb å gjøre. Hvilke spørsmål stilles, hvem får kritisk søkelys, hvordan er bildebruken? De som spør «hvorfors» må ha større ambisjoner enn å vise fram lidelsene her og nå. Det er umulig for en vanlig seer å skille hva som er troverdig og ikke. Måten man bygger opp reportasjene på bør ses nærmere på, mente hun.

- Å rapportere det som skjer må være en av de viktigste jobbene, men flere brede bakgrunnsreportasjer ville satt oss bedre i stand til å forstå, sa Mette Gundersen, som mente deknningen av konflikten har vært balansert – Jeg opplever at de fleste klagene er personlige og kategoriske. De har allerede tatt standpunkt, og har lett i reportasjer for å underbygge sitt syn. Det topper seg med personangrep på våre reportere. Det er redaktørene som må ta den kritikken, og ikke hver enkelt journalist, mente Mette Gundersen, som var dypt imponert over at det finnes journalister og fotografer som velger å reise til slike konfliktområder. – Jeg er oppgitt over mennesker som skriver klager i sitt trygge hjem og er så kategoriske, det gjør debatten vanskeligere. Jeg håper NRK tar vare på medarbeiderne sine, hetsen som enkelte reportere har opplevd i sommer, kan gjøre det enklere å slutte i jobben, sa hun.

Erlend Grimstad var enig. - Dette er ikke en vanlig krig, men alle konflikters origo. Det er grunn til å gi honnør til de som utsetter seg selv for fare for å dekke områdene. Et hovedspørsmål for meg er om det er tilstrekkelig balanse og nøytralitet i deknningen. Dette er krevende å måle. Det etterlatte inntrykket hos meg er at vi har fått mye fakta, men at det mangler noe på balansen, spesielt med tanke på Hamas' rolle, sa han.

Elin Ørjasæter var enig. – Jeg opplever skeivdekning, og vi har fått vite for lite om Hamas. For norske folk handler dette ikke om redaktøransvaret men om journalistene Wold, Kruse, Mikkelsen og Tveit. Det koker ned til om jeg stoler på dem eller ikke. Sjangerne er i full oppløsning, det er viktigere om tillit til reporteren, sa hun, og la til: - Jeg synes Dagsrevyen har vært godt redigert, men jeg har ikke tillit til Odd Karsten Tveit. Han leverer sleivete kommentarer. Sidsel Wold har imidlertid fått ufortjent mye tyn. Kanskje fordi er ekstra synlig som kvinne, mente Elin Ørjasæter.

Også Finn Egil Holm mente deknningen har vært ubalansert, og mente Israel har kommet ufortjent dårlig ut. - I sum blir det for mye sleiv, og man kan stille spørsmål om troverdigheten til hele deknningen. Summen gir meg et inntrykk av at NRK har tatt part i konflikten. Kildebruken har derimot vært rimelig balansert, og deknningen ble bedre og mer balansert etter hvert, sa han.

- Det er åpenbart områder vi kan bli bedre på. Det har kommet fram viktige aspekter som vi skal strekke oss etter, sa Thor Gjermund Eriksen, som presiserte at kritikk må rettes mot redaktørene. – Det er viktig for meg å si at i NRK er det tydelig redaktøransvar, og det er i ytterste konsekvens mitt. Vi har selvsagt ikke reportere som ikke vi som redaktører har tillit til, sa han.

Uttalelse om NRKs dekning av gazakrigen:

«Kringkastingsrådet har mottatt rundt 50 reaksjoner på NRKs dekning av Gazakrigen i sommer. Langt de fleste har vært kritiske. Klagene gjelder både enkeltutsagn, kildebruk og balanse generelt.

Rådet erkjenner at det er en svært krevende oppgave å rapportere fra et krigsområde som dette, hvor engasjementet i den norske befolkning er så stort. Rådet registrerer også at NRK har bestrebet seg på å skape balanse i dekningen gjennom valg av kilder fra begge sider av konflikten.

Kringkastingsrådet mener likevel at NRK i for liten grad har satt kritisk søkelys på Hamas sin rolle.

I en tidlig fase av konflikten lyktes heller ikke NRK godt nok med å skille partenes krigspropaganda fra dokumenterbar informasjon. Rådet har med tilfredshet registrert at NRK underveis fikk fram flere stemmer og at dekningen ble mer nyansert.

Kringkastingsrådet oppfordrer NRK til i større grad å formidle bakgrunnsinformasjon om Midtøsten mellom konfliktene.

Rådet forventer at NRK har et bevisst forhold til grensegangen mellom nyhetsrapportering og kommentarvirksomhet.»

Øvrige klagebrev utsettes til neste møte.

Drapsrevy eller taurig dagsorden - hva bør Dagsrevyen egentlig være, og hva er den?

- Dagsrevyen har for mye krim og ulykker, altfor få økonomiske nyheter, speiler på ingen måte hele landet, viser for sjelden sammenhengene fra det lokale til det globale, og har utviklet et generelt nyhetsbilde som både er for trangt og for mye påvirket av noen få av de største avisene, sa Sven Egil Omdal i sin innledning.

- Oslosaker løftes for høyt fordi redaksjonen blir for nærsynt. Og den etiske ferdigheten er ikke god nok, sa Omdal, som imidlertid roste Dagsrevyen for utenriksdekningen. Han fortsatte: Flere store hendelser det siste året, som for eksempel brannen i Lærdal, har vist at TV2 Nyhetskanalen både står bedre rustet, og er langt mer kjapp og fleksibel, når behovet for ekstrasendinger eller livedekning melder seg. Opprustningen av VG TV vil utvilsomt forsterke presset på Dagsrevyen om å være raskere med ekstrasendingene. Men hva skjer da med hovedsendingen? Når distribusjonen er umiddelbar, uoversiktlig og når alle overalt, hvor lenge kan revyen samle 70 prosent av seerne til en lineær opplevelse - og hvor viktig er det egentlig å beholde en slik posisjon? spurte han.

- Vi har behov for en Dagsrevy som er så god at den blir betraktet som gullstandarden for norsk journalistikk. Det kan den bli, men det er den ikke nå, avsluttet Sven Egil Omdal.

Frank Rossavik kunne underskrive på stort sett alt Omdal sa. - NRK fått et voldsomt oppheng i krim, jeg antar at det er for å konkurrere friskere med TV 2-nyhetene. Mitt inntrykk at det er en større grad av kuriosa i sendingene, jeg antar at det også handler om et ønske om å klare seg bedre i konkurransen, sa han. - Hvorfor er Dagsrevyen så livredd for å virke seriøs og offisiøs? Nettopp at en tung sending viser vilje til å holde på vesentlighetskriteriene og være litt offisiøs ville vært et konkurransefortrinn. Det er dessuten tungt å få aksept for at ting som skjer utenfor Oslo 2 og 3 er viktig. Det er kanskje bedre enn før på grunn av sosiale medier, men det er langt igjen før Dagsrevyen speiler hele landet, mente Frank Rossavik

Også Elin Øriasæter mente Omdal leverte en skarp analyse. – Jeg er helt enig i Oslo-konsentrasjonen. Og hvorfor har dere så lite økonomi- og næringslivsstoff? spurte hun.

Finn Egil Holm var ikke enig med Rossavik når det gjelder krimfokuset. - 700 000 ser Dagsrevyen hver dag, og det er grunn til det, sa han, og fortsatte: - Å få på stoff i Dagsrevyen ses fortsatt på som creme de la creme. Dagsrevyen har kjempekred der ute. Når det gjelder økonomisk journalistikk, registrerer jeg at boligstatistikk alltid havner i ruta. En del andre økonomi- og næringslivsnyheter kommer ikke like lett på. Hvorfor det? Når det gjelder sport- og kulturnyheter, savner jeg mer om hvordan idretten forvalter offentlige ressurser. På kulturfeltet er det for mye lanseringsjournalistikk, og for lite om hvordan kulturlivet fungerer. Den type tematikk er borte fra Dagsrevyen. Problematismen av oslotilnærmingen er jeg ikke så opptatt av, sa Holm.

Publiseringsredaktør Stein Bjøntegård tok tak i definisjonen av «krim». - Etter 22. juli har vi for eksempel hatt mange saker om terror, vi må også ha kvalifiserte medarbeidere som kan håndtere den typen saker. Derfor har vi egen krimgruppe. Jeg mener ikke vi skal ha mer om drap, sa han. - Det er dessuten en målsetting å speile landet bedre, og der har vi en vei å gå. Dette jobber vi med hele tiden. Det samme gjelder næringsliv og økonomi. Et annet poeng er at det er vanskelig å ta de store internasjonale sakene og trekke dem ned på nasjonalt eller lokalt nivå. Dette er en utfordring vi jobber med, men det er ikke lett. Dagsrevyen skal være en bred miks med plass til sport, kultur, politikk og utenriks. Det er alltid noen som savner noe, og sånn vil det være. Men vi klarer å holde ganske godt på seerne.

- Omdal lyttes til i NRK, sa Thor Gjermund Eriksen. – Dagsrevyen er den sendingen som samler det norske publikum hver dag i størst grad. Men lykkes vi å være sendingen som oppsummerer og gir bakgrunn og godt overblikk over det som skjer i landet og verden? Det er spørsmålet, sa kringkastingssjefen, som var stolt over den nye organiseringen av nyhetsdivisjonen og redaktøransvaret som ble gjort for halvannet år siden. – Vi har satt søkelys på daglig diskusjon om presseetikk. Fra å toppe listene over fellelser i PFU har vi ikke blitt felt en gang siden. Tillit og troverdighet hos publikum er på historisk høyt nivå. Det er viktig, sa Eriksen, som også kunne fortelle at NRK nå oppretter nye kontorer i Berlin og Vest-Asia, sistnevnte skal dekke India, Pakistan, Iran, Irak og Afghanistan. Dessuten skal stringer Arnt Stefansen nå konsentrere seg om Brasil. – Vi fornyer også Urix. Vi får nå et tilfang av utenriksjournalistikk som vi må utnytte mer enn i Dagsrevyen, sa Thor Gjermund Eriksen.

Erlend Grimstad mente det er underlig at en nyhetsflate i vår tid vedvarer å være så sterk. - Som seer har jeg behov for noen som kan guide meg i hva som er viktigst og hva som er sant, for å få med meg det viktigste i informasjonsflommen. Derfor har samfunnet behov for Dagsrevyen. Det er ekstremt viktig å opprettholde denne fellesarenaen, mente han..

Mette Gundersen utfordret ledelsen til å satse mer på regionale vinklinger i Dagsrevyen. – «Norge i dag» er så koselig, og gjenspeiler ikke nyhetsbildet i landet vårt. Distriktskontorene er jo egentlig NRKs forse, sa Gundersen, som også var imponert over Dagsrevyens høye seertall. – Jeg tror folk har en oppfatning om at det er der de «ordentlige» sakene er.

Elin Ørjasæter fulgte opp: - Hvilke vurderingskriterier skal dere bruke for å måle om det blir flere distriktsnyheter i Dagsrevyen? Og hvorfor er arbeidsliv og økonomi så nedprioritert? Spurte Ørjasæter, som også lurte på demografien blant seerne – hvem ser ikke Dagsrevyen? Hvordan er aldersfordelingen?

- De under 50 ser ikke Dagsrevyen. Det er derfor vi jobber mye med nyhetstilbudet på nett og mobil, svarte Per Arne Kalbakk. – Vi er nødt til å ta i bruk alle mediene, vi klarer ikke lenger å treffe alle i en flate eller ett program, supplerte Øyvind Lund

Kalbakk fortsatte: - Vi må bli bedre på økonomistoff, når det gjelder arbeidsliv mener jeg at vi har mye om det. Når det gjelder Oslo kontra distrikt er den enkle målemetoden rett og slett å telle. Nøkkelen ligger i å se flere lokale nyheter som nasjonale, og sette dem i en større sammenheng, sa han.

Grethe Gynnild Johnsen var enig. - Vi bør kunne speile landet bedre enn vi gjør. Vi ønsker større fokus på nyheter fra hele landet på alle plattformer, og jobber dessuten med et bedre system for litt mer dagsordenssettende, overraskende nyheter. Da må vi gjøre noen organisatoriske endringer. Vi ønsker bl. a. å spesialisere oss på visse distriktskontorer med nasjonalt blick på visse områder.

- Er kommunikasjonen mellom distriktskontorene og Marienlyst god nok? spurte Per Edgar Kokkvold. – Ja, vi har flere daglige møter mellom dk-ene og Marienlyst. Spørsmålet er om vi er flinke nok til å løfte fram sakene våre, og om Marienlyst er gode nok til å ta sakene, sa hun.

- Når det gjelder kritisk kulturjournalistikk, har vi ambisjoner om å bli bedre. Vi jobber med å frigjøre oss fra arrangementer og lanseringer, sa Per Arne Kalbakk, som var enig i at det kan bli for mange rene registreringer av små krimhendelser. - Men drap er en så stor nyhet at det er en sak for Dagsrevyen, sa han.

- Mange spør om det må være så mye krig, drap og krim i Dagsrevyen. Dette må det naturligvis rapporteres om, men det er et godt spørsmål om det blir for mye, mente Per Edgar Kokkvold. – Men det er også et spørsmål om hvordan det formidles, sa Kokkvold, som ga honnør til Olav Rønneberg som «på en fortreffelig måte forklarer hva som skjer i krim saker». – Jeg tror også Dagsrevyen må ha med noe muntert av og til. Det er nødvendig med litt humor, dette er helt sentralt, folk trenger og forventer det, mente han.

Mona Solbakk etterlyste mer satsing på nordområdene. – Her er det mange spørsmål man burde stille. Dagsrevyen er for eksempel dårlig på å dekke urfolkene i arktis, sa hun.

- Vi har reetablert NRK med eget kontor i Finnmark, for igjen å skille de to nordligste fylkene, svarte Grethe Gynnild Johnsen, som fortalte at NRK har en ambisiøs plan for nordområdejournalistikken. - Vi bør drive mer journalistikk innenfor eksempelvis energi og handelssamarbeid på nordkalotten, sa hun.

- En dag uten Dagsrevyen er en bortkastet dag for meg, mente Sigvald Oppebøen Hansen. – Men ofte føler jeg at det for mange brutale innslag. Det er mange små barn oppe på den tida, og dette får de servert rett i tv-stua. Er det mulig å skåne de minste mer i 19-sendinga? spurte han.

- Vannskille-prinsippet gjelder fortsatt, men det gjelder ikke nyheter. Nyheter må vurderes som nyheter. Vi må ha med de største sakene, også når handler om krig og grusomheter. Men vi utelater noen bilder i Dagsrevyen som vi kan bruke i Kveldsnytt. Vi har også sterke bilder i Dagsrevyen, men da advarer på forhånd, svarte Per Arne Kalbakk. – Vi har også satset på nyheter for barn i Supernytt for å sette nyhetene i en sammenheng på et nivå som barn kan forstå, supplerte Vibeke Først Haugen.

Elin Ørjasæter mente at krim saker er en viktig del av nyhetsbildet. - Drapene hører med. Rønneberg kan jeg stole på - hvor mye satser dere på å lære opp ressurser på enkelte områder? Hvem har for eksempel den rollen på økonomi?

- Vi trenger mange generalister, men også spesialister på krim, kultur, politikk, næringsliv og økonomi, svarte Per Arne Kalbakk. - Vi har nå 5-6 journalister med økonomi og arbeidsliv som spesialområde. Rønneberg er viktig for å løfte krimdekningen, mer enn bare å registrere hendelser. For tiden har vi ikke en egen økonomikommentator, sa han, og bekreftet, på spørsmål fra Ørjasæter, at Steinar Mediaas vil bli erstattet.

- Når Dagsrevyen, som den sentrale nyhetsformidleren, systematisk løfter krim og systematisk holder nede næringslivsdekningen, skjer det en forskyvning politisk mot de områdene som blir fokusert. Dette blir en diskusjon som går ut over Dagsrevyen, det blir politikk. Hvor viktig er krim i det norske samfunnet? Hvis Dagsrevyen sier at dette er viktig i samfunnet, påvirker det politikken, selv om det kanskje er et mer marginalt samfunnsproblem, sa Sven Egil Omdal, som lanserte begrepet «solution journalism» – kan man inkludere løsningen i beskrivelsen av et problem? – Ved å gjøre det blir leserens eller seerens engasjement sterkere. Man bør stille spørsmål om noen har prøvd å løse problemet. Poenget er – skal man kun være problembeskrivere eller ta det et skritt videre? Dette savner jeg i norsk journalistikk, sa han, og fortsatte: - Det er dessuten slik at viktige ting i verden går bedre – det er mer fred enn før, spedbarnsdødeligheten går ned, og så videre. Det er vanskelig å dekke slike nyheter, man blir fanget av nyhetsbildet, og bruker for lite energi på å diskutere de langsiktige trekkene. Dagsrevyen bør utforske en journalistikk som også ser etter løsninger på et problem, sa Sven Egil Omdal.

Aktuell informasjon fra NRKs ledelse

Thor Gjermund Eriksen:

- Samarbeidet med TV 2 om fotball-VM var veldig godt. Neste EM og de to neste VM har vi også kjøpt sammen med TV 2. Dette samarbeidet sikrer bred publisering av store sportsbegivenheter på frikanaler. VM-fotball treffer i like stor grad kvinner og menn - i alle aldre. Dette skiller seg fra annen fotball – VM er en begivenhet som samler.

- NRK er lansert på Apple tv. Vår mål er å være så tilgjengelig som mulig der publikum er. Dette er et ledd i det.

- Høstlanseringen: Vi viser en sjangerbredde som få andre har. Vi satser mye på norsk drama, med serier som «Kampen om tilværelsen», «Lillyhammer» og «Øyenvitne». Neste år kommer «Kampen om tungtvannet». Satsingen på drama er vi stolte av.

- I dag har premiere på ny en debattsatsing, hvor vi har tatt med erfaringene fra valget i fjor, hvor vi klarte å nå flere ved å fornye formatet. Vi satser også mye på barn gjennom NRK Super, og leverer mye norsk innhold. Her er det en enorm konkurranse. Det er krevende å nå fram til barn, men dette har vi lyktes med, og vår ambisjon er å fortsette og lykkes med det.

140914

Vetle Daler